

ಪ್ರಸವಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ

■ ಪ್ರಭಾಕರ ಶಿಶಿಲ
ಕಲೆ: ವೆಂಕಟಮಣಿ ಭಟ್

ಮೇಸ್ಸು ಮತ್ತು ಅವರ ಮಡದಿ ಟೀಚರು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜು ಹಾಸ್ಟಿಟಲ್‌ನ ಲೇಬರ್ ವಾರ್ಡಿನ ಎದುರಿನ ಸಿಮೆಂಟ್ ಬೆಂಚಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದಾರೆ. ಇಬ್ಬರ ಮುಖಗಳೂ ಗಂಭೀರವಾಗಿವೆ. ಒಳಗೆ ಒಂಬತ್ತು ತುಂಬಿದ ಮಗಳು ಕ್ಷಿತಿಜ ಇದ್ದಾಳೆ. ಇನ್ನೇನು ಹೆರಿಗೆ ಆಗಲಿದೆ. ಗಂಡು-ಹೆಣ್ಣೋ?

ಐದು ಮಹಡಿಗಳ ಬೃಹತ್ ಕಟ್ಟಡದ ಗ್ರೌಂಡ್ ಫ್ಲೋರಿನಲ್ಲಿದೆ. ಲೇಬರ್ ವಾರ್ಡ್. ಅದರ ಎಂಟ್ರಾನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಗಣಪತಿಯ ಬೃಹತ್ ವಿಗ್ರಹ. ಸದಾ ಉರಿಯುವ ನಂದಾದೀಪ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸಂಜೆ ಆರರಿಂದ ಎಂಟರವರೆಗೆ ದೇವರ ನಾಮ ಸಂಕೀರ್ತನ. ಅದೂ ಶುದ್ಧ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತ. ಆಗ ಅಲ್ಲೊಂದು ಅಲೌಕಿಕ ಅನುಭೂತಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಎಂಟನ್ನಿನ ಬಲಬದಿ ಪ್ರಸವ ಪೂರ್ವದ ಹೊರರೋಗಿಗಳ ತಪಾಸಣಾ ಕೇಂದ್ರ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳವರೆಗಿನ ಗರ್ಭಿಣಿಯರು ತಪಾಸಣೆಗೆ ನಿಂತಿರುತ್ತಾರೆ. ಡಾ. ರವಿಚಂದ್ರ ಮತ್ತು ಅವರ ಪತ್ನಿ ಡಾ. ಶಾಂತಾರಿಗೆ ಬಿಡುವೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ. ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಪರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಗರ್ಭಿಣಿಯರೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವಷ್ಟು ದಂಪತಿಯ ಪ್ರಾತಿ ಹಬ್ಬಿದೆ.

ಮೇಸ್ಸು ಮತ್ತು ಟೀಚರ್ ಕೂತ ಸಿಮೆಂಟ್ ಬೆಂಚಿನ ಎಡಬಲಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಎದುರು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದ್ದ ಸಿಮೆಂಟು ಬೆಂಚುಗಳಲ್ಲಿ ಭರ್ತಿ ಜನ ಕೂತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರ ದೃಷ್ಟಿ ಲೇಬರ್ ವಾರ್ಡಿನ ಬಾಗಿಲತ್ತ ನೆಟ್ಟಿದೆ. ಒಳಗೆ ನವಜಾತ ಶಿಶುವಿನ ಕರ್ಣಾನಂದಕರ ಅಳು ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಬಿದ್ದಾಗ ನಮ್ಮದೇ ಇರಬಹುದೇ ಎಂಬ ಭಾವ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಗಂಡೋ-ಹೆಣ್ಣೋ.

ಮೇಸ್ಸು ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನದ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಆಗಿ ರಿಟಾಯರ್ ಆದವರು. ಅವರು ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಜನಸಂಖ್ಯಾಶಾಸ್ತ್ರ ಪಾಠ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅದೊಂದು ವಾಕ್ಯ ಅವರನ್ನು ಕೊರೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಭಾರತೀಯರು ಪುರುಷ ಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳು. ಅವರು ಗಂಡುಮಕ್ಕಳನ್ನೇ ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ಆದರೆ ಚಿಂತಿಲ್ಲ. ಗರ್ಭಸ್ಥ ಶಿಶುವಿನ ಲಿಂಗಪತ್ತೆ ಮಾಡಿ ಹೆಣ್ಣಾದರೆ ಅಬಾರ್ಶನ್ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಡುವ ಹೆಣ್ಣು ಭ್ರೂಣಗಳ ಅಧಿಕೃತ ಸಂಖ್ಯೆ ಹನ್ನೆರಡು ದಶಲಕ್ಷ. ಇದನ್ನು ನಾಪತ್ತೆಯಾಗುವ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಗಳು ಕ್ಷಿತಿಜಾಳಿದ್ದು ಇಂಟರ್‌ಟ್ಯು ವಿವಾಹ. ಅವಳು ವಿಜಯಪುರದ ಸುರೂಪಿ ದಿಗಂತ್‌ನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದಳು. ಮೇಸ್ಸು ಊರಿನಿಂದ ವಿಜಯಪುರಕ್ಕೆ ಕಾರಿನಲ್ಲಾದರೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಗಂಟೆಗಳ ಪ್ರಯಾಣ. ಹಾಗಂತ ರೈಲು ಹಿಡಿದರೆ ಅಳಿಯನ ಊರು ಸೇರಲು ಭರ್ತಿ ಎರಡು ದಿನ ತಗಲುತ್ತದೆ.

